

DZIENNIK URZĘDOWY

GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

Warszawa, dnia 30 maja 1979 r.

Nr 1

Poz. 1—2

TREŚĆ

ZARZĄDZENIE

Poz.	Str.
1 — nr 4 Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 29 marca 1979 r. w sprawie cen usług hotelarskich	1

PISMO OKÓLNE

2 — nr 2 Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 8 marca 1979 r. w sprawie zakazu udzielania zezwoleń dla pracowników na podejmowanie dodatkowego zatrudnienia	12
--	----

KOMUNIKAT

Dyrektora Gabinetu Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 15 maja 1979 r. w sprawie społeczno-wychowawczych funkcji turystyki i wypoczynku	13
---	----

423483
41

ZARZĄDZENIE Nr 4

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 29 marca 1979 r.

w sprawie cen usług hotelarskich.

Na podstawie § 10 ust. 13 uchwały nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (Monitor Polski z 1974 r. Nr 40, poz. 233 i z 1975 r. Nr 19, poz. 118) zarządza się, co następuje:

Przepisy ogólne

§ 1.

1. Zarządzenie określa maksymalne ceny usług hotelarskich oraz zasady i tryb ustalania cenników tych usług, świadczonych w hotelach, motelach, pensjonatach, domach wycieczkowych, schroniskach, domkach turystycznych, uspołecznionych pokojach gościnnych oraz pokojach gościnnych rekomendowanych dla cudzoziemców, które są wynajmowane przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej, zwanych ogólnie „zakładami hotelarskimi”.

2. Przepisy zarządzenia stosuje się odpowiednio do cen ogólnie dostępnych usług hotelarskich świadczonych przez zakładowe domy wypoczynkowe oraz inne środowiskowe zakłady hotelarskie.

3. Ceny, o których mowa w ust. 2, mogą być stosowane, jeżeli środowiskowy zakład hotelarski został zaliczony do określonej kategorii, zgodnie z przepisami obowiązującymi zakłady hotelarskie świadczące usługi ogólnie dostępne.

4. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do cen usług hotelarskich świadczonych:

- 1) w pokojach gościnnych wynajmowanych obywatelom polskim przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej,
- 2) w pokojach gościnnych wynajmowanych cudzoziemcom przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej bez pośrednictwa biura podróży,
- 3) w schroniskach Polskiego Towarzystwa Schronisk Młodzieżowych.

§ 2.

Wysokość cen usług hotelarskich uzależnia się od:

- 1) rodzaju i kategorii zakładu hotelarskiego lub domku turystycznego,
- 2) rodzaju i wyposażenia pokoju lub domku turystycznego,
- 3) jakości świadczonych usług,

§ 3.

1. Ustala się trzy rodzaje cen usług hotelarskich:
  - 1) normalne,
  - 2) usług zleczanych przez polskie biura podróży,
  - 3) zniżkowe.

2. Ustala się tabele cen usług hotelarskich:

- 1) w hotelach i motelach kategorii cztery gwiazdki oraz pensjonatach kategorii pierwszej, stanowiącą załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) w hotelach i motelach kategorii trzy gwiazdki oraz pensjonatach kategorii drugiej, stanowiącą załącznik nr 2 do zarządzenia,
- 3) w hotelach i motelach kategorii dwie gwiazdki oraz pensjonatach kategorii trzeciej, stanowiącą załącznik nr 3 do zarządzenia,
- 4) w hotelach i motelach kategorii jedna gwiazdka, stanowiącą załącznik nr 4 do zarządzenia,
- 5) w domach wycieczkowych kategorii pierwszej, stanowiącą załącznik nr 5 do zarządzenia,
- 6) w domach wycieczkowych kategorii drugiej, stanowiącą załącznik nr 6 do zarządzenia,
- 7) w domach wycieczkowych kategorii trzeciej, stanowiącą załącznik nr 7 do zarządzenia,
- 8) w schroniskach kategorii pierwszej, stanowiącą załącznik nr 8 do zarządzenia,
- 9) w schroniskach kategorii drugiej, stanowiącą załącznik nr 9 do zarządzenia,
- 10) w schroniskach kategorii trzeciej, stanowiącą załącznik nr 10 do zarządzenia,
- 11) w domkach turystycznych, stanowiącą załącznik nr 11 do zarządzenia,
- 12) cen normalnych i usług zlecanych przez polskie biura podróży w uświadczonych pokojach gościnnych oraz pokojach gościnnych rekomendowanych dla cudzoziemców, które są wynajmowane przez jednostki gospodarki nie uświadcznionej, stanowiącą załącznik nr 12 do zarządzenia.

3. Różnica pomiędzy wysokością ceny normalnej ustalonej zarządzeniem a stosowanej dotychczas w hotelach, motelach, pensjonatach, domach wycieczkowych i schroniskach, stanowi dodatek przeznaczony na rozwój turystyki.

4. Dodatek, o którym mowa w ust. 3, stanowiący część składową cen normalnych, podlega odprowadzeniu na Fundusz B Rozwoju Turystyki Centrali Turystycznej „Orbis”, zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi przez Dyrektora Generalnego Centrali Turystycznej „Orbis”.

5. Wpływy z tytułu różnicy pomiędzy wysokością ceny normalnej wynajmu pokoju gościnnego a ceną usług zlecanych przez polskie biura podróży, są odprowadzane na właściwy wojewódzki fundusz turystyki i wypoczynku.

6. Jeżeli w zakładzie hotelarskim usługi hotelarskie obejmują także śniadania, ceny tych usług podlegają zwiększeniu:

- 1) w hotelach i motelach kategorii cztery gwiazdki o 105 zł,
- 2) w hotelach i motelach kategorii trzy gwiazdki o 90 zł.

7. Zakłady hotelarskie wystawiając polskiemu biur podróży faktury lub rachunki według cen usług zlecanych przez polskie biura podróży, wyodrębniają jedną trzecią należności jako dopłatę.

§ 4.

1. Maksymalne ceny zniżkowe usług świadczonych w uświadczonych pokojach gościnnych oraz w pokojach gościnnych rekomendowanych dla cudzoziemców, które są im wynajmowane przez jednostki gospodarki nie uświadcznionej określają odrębne przepisy.

2. Do cen, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy § 9, 10 i 17 zarządzenia.

§ 5.

1. Ceny usług pensjonatowych, przez które rozumie się usługi hotelarskie łącznie z całodziennym wyżywieniem, ustala się doliczając do cen usługi hotelarskiej koszty wyżywienia według cen detalicznych surowca zwiększonych w I kategorii o narzut w dowolnej wysokości, w II kategorii — w wysokości do 100%, a w III kategorii — do 80%.

2. Wysokość narzutu ustala dyrektor (kierownik) pensjonatu, a zatwierdza jednostka nadrzędna.

§ 6.

1. Ceny usług zlecanych przez polskie biura podróży stosuje się, jeżeli usługi mają być — zgodnie z zawartą umową — świadczone cudzoziemcom.

2. Do polskich biur podróży zalicza się wszystkie centralne polskie biura podróży, państwowe terenowe przedsiębiorstwa turystyczne oraz Centralny Ośrodek Sportu.

§ 7.

Ustala się okresy stosowania cen normalnych oraz cen usług zlecanych przez polskie biura podróży w czasie pełnego sezonu i w okresie posezonowym, stanowiące załącznik nr 13 do zarządzenia.

§ 8.

1. Do korzystania z usług po cenach zniżkowych są uprawnieni:

1) obywatele polscy:

- a) delegowani służbowo,
- b) zatrudnieni na podstawie umowy o pracę,
- c) prowadzący gospodarstwa rolne,
- d) renciści i emeryci,
- e) młodzież szkolna i akademicka,
- f) członkowie rodzin zamieszkali wspólnie z osobami określonymi pod lit. a) — e),
- g) legitymujący się dowodem tożsamości lub paszportem konsularnym.

2) cudzoziemcy:

- a) personel przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, akredytowanych w Polsce,
- b) stali korespondenci prasy, radia i telewizji zagranicznej, akredytowani w Polsce,
- c) otrzymujący stypendia państwowe od rządu polskiego,
- d) delegowani z ramienia Organizacji Narodów Zjednoczonych i pokrywający koszt z funduszy złotówkowych dobrowolnych składek Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na rzecz Organizacji Narodów Zjednoczonych,
- e) zatrudnieni na warunkach umowy o pracę przez polskie instytucje i przedsiębiorstwa uświadcznione,
- f) inni cudzoziemcy — na podstawie odrębnych decyzji Centrali Turystycznej „Orbis”.

2. Zniżkowe ceny sezonowe mogą być stosowane:

- 1) w miastach wojewódzkich przez cały rok,
- 2) w miejscowościach turystyczno-wypoczynkowych w czasie trwania sezonów turystycznych,
- 3) w miejscowościach mających inne walory sprzyjające napływowi podróżnych (np. targi, imprezy sportowe, festiwale) — w okresie ich występowania.

3. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego ustala miejscowości turystyczno-wypoczynkowe i inne mające walory sprzyjające napływowi podróżnych oraz okresy stosowania zniżkowych cen sezonowych.

§ 9.

1. Maksymalne ceny usług świadczonych w niektórych zakładach hotelarskich mogą być ustalane indywidualnie, a w szczególności:

- 1) w hotelach kategorii lux (pięć gwiazdek) oraz zakładach hotelarskich wybudowanych w ramach importu dewizowego lub według wymagań obowiązujących w międzynarodowych systemach hotelarskich, jak Holiday Inns, Intercontinental Hotels Corporation i Novotel,
- 2) w innych zakładach hotelarskich:
  - a) położonych w miejscowościach mających szczególne walory turystyczne lub inne sprzyjające napływowi podróżnych,
  - b) usytuowanych w obiektach zabytkowych,
  - c) spełniających znacznie wyższe wymagania od obowiązujących w kategorii, do której zostały zaliczone.

2. Ceny, o których mowa w ust. 1, są ustalane:

- 1) dla zakładu hotelarskiego kategorii II i III (dwie gwiazdki) oraz IV (jedna gwiazdka) — decyzją dyrektora (kierownika) takiego zakładu, podejmowaną na podstawie pozytywnej opinii właściwej Wojewódzkiej Komisji do Spraw Kategorii oraz Rekomendacji Zakładów Hotelarskich i Campingów, za zgodę właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego;
- 2) dla zakładu hotelarskiego kategorii lux (pięć gwiazdek), I (cztery gwiazdki) oraz trzy gwiazdki — decyzją Głównego Komitetu Turystyki, podejmowaną w uzgodnieniu z Centralą Turystyczną „Orbis” na wniosek naczelnego organu (któremu podporządkowany jest zakład hotelarski), pozytywnie zaopiniowany przez Resortową Komisję do Spraw Kategorii oraz Rekomendacji Zakładów Hotelarskich i Campingów;
- 3) dla zakładu hotelarskiego „Orbis” — decyzją dyrektora generalnego Centrali Turystycznej „Orbis”, podejmowaną w uzgodnieniu z Głównym Komitetem Turystyki.

3. Maksymalne ceny, o których mowa w ust. 2 pkt 1, nie mogą przekroczyć 80% różnicy wysokości ceny obowiązującej w kategorii, do której został zaliczony zakład hotelarski, a kategorii wyżej.

4. W wyjątkowym wypadku ustalenie cen wyższych od określonych w ust. 3 może nastąpić za zgodą Głównego Komitetu Turystyki.

Dodatkowe opłaty — podwyższanie cen

§ 10.

1. Ustala się dodatkową opłatę w wysokości 15 zł za pierwszą dobę usługi.

2. Opłaty określone w ust. 1 stosuje się w odniesieniu do cen zniżkowych z wyłączeniem cen usług w hotelach i motelach kategorii lux (pięć gwiazdek) oraz w apartamentach pozostałych zakładów hotelarskich.

§ 11.

Ustala się maksymalną opłatę za korzystanie z dodatkowego miejsca noclegowego w wysokości:

- 1) 40% ceny miejsca noclegowego w danym pokoju — za dodatkowe miejsce wchodzące w skład stałego wyposażenia pokoju, nie mniej jednak niż 20 zł za dobę;
- 2) 30% ceny miejsca noclegowego w danym pokoju — za miejsce dostawione na życzenie gościa zakładu hotelarskiego, nie mniej jednak niż 20 zł za dobę.
- 3) 20% ceny miejsca noclegowego w danym pokoju — za dodatkowe lub dostawione miejsce w uspołecznionych pokojach gościnnych oraz w pokojach gościnnych rekomendowanych dla cudzoziemców, które są wynajmowane przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

§ 12.

Maksymalna opłata za kąpiel w wannie lub pod prysznicem w łazience ogólnej wynosi 15 zł — włącznie z udostępnieniem kąpielacemu się mydła i ręcznika.

§ 13.

Zniżkowe ceny usług świadczonych w pokojach posiadających:

- 1) powierzchnię większą o co najmniej 2 m² od obowiązujących wymagań,
- 2) atrakcyjny widok (na morze, jezioro, góry itp.),
- 3) komfortowe urządzenia sanitarne

— mogą być podwyższone o 10% (za każdy element określony w pkt 1—3) od cen ustalonych dla zakładu hotelarskiego danej kategorii.

§ 14.

1. Zniżkowe ceny mogą być podwyższone o 10% w miejscowościach turystyczno-wypoczynkowych oraz mających inne walory sprzyjające napływowi podróżnych.

2. Decyzje o podwyższeniu cen w miejscowościach, o których mowa w ust. 1, podejmuje dyrektor (kierownik) zakładu hotelarskiego za zgodę właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 15.

W pokojach większych niż 4-osobowe wyposażonych w urządzenia sanitarne, podwyższa się cenę jednego miejsca noclegowego o 5 zł za każde takie urządzenie (WC, umywalka, wanna lub natrysk).

Obniżanie cen

§ 16.

1. Osobom delegowanym służbowo przysługuje zniżka w zakładach hotelarskich, z wyjątkiem hoteli i moteli kategorii pięć i cztery gwiazdki, do wysokości obowiązującego limitu delegacyjnego.

2. Zasadę, o której mowa w ust. 1, stosuje się także jeżeli 2-osobowy pokój lub domek turystyczny wynajęła jedna osoba delegowana służbowo.

§ 17.

1. Usługi hotelarskie dzieciom poniżej lat 7 świadczone są nieodpłatnie, jeżeli nie korzystają z odrębnego miejsca noclegowego.

2. Ceny usług hotelarskich świadczonych dzieciom w wieku 7—14 lat obniża się o 50%, z wyjątkiem dodatkowej opłaty za pierwszą dobę, jednak nie więcej niż do 20 zł.

§ 18.

1. Pokój z łazienką powinien być wyposażony w WC, umywalkę oraz wannę lub natrysk.

2. Jeżeli w pokoju z łazienką brak jest niektórych urządzeń sanitarnych (ust. 1) lub są one nieczynne, cenę należy obniżyć o jedną trzecią różnicy między ceną za pokój z łazienką a bez łazienki — za każde urządzenie nieczynne lub jego brak.

§ 19.

1. Ceny podlegają obniżeniu w razie:

1) niedogodnego usytuowania pokoju, przez które rozumie się w szczególności:

- a) położenie pokoju na poddaszu,
- b) położenie pokoju na IV i wyższej kondygnacji, jeżeli w budynku nie ma windy osobowej lub jest ona nieczynna, bądź nie dociera do określonych kondygnacji,

2) okresowego niedoposażenia pokoju w porównaniu z obowiązującymi wymaganiami kategoryzacyjnymi,

3) okresowego pogorszenia jakości świadczonych usług.

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, cena podlega stosowanemu obniżeniu w granicach do 50%, nie mniej jednak niż o 10% za każdą niedogodność.

§ 20.

1. Zakłady hotelarskie mogą udzielać zniżek:

1) wycieczkom młodzieży szkolnej i akademickiej oraz organizowanym przez polskie instytucje i organizacje społeczne,

2) organizacjom sportowym,

3) delegowanym służbowo,

4) członkom organizacji społecznej, w ramach której prowadzony jest zakład hotelarski, po uzyskaniu zgody Głównego Komitetu Turystyki,

5) jeżeli 2-osobowy pokój został wynajęty jednej osobie,

5) w innych wypadkach uzasadnionych względami ekonomicznymi, handlowymi lub zwyczajowymi.

§ 21.

1. Zakłady hotelarskie udzielają cudzoziemcom z krajów socjalistycznych pierwszego obszaru płatniczego zniżek w wysokości 40% od cen normalnych.

2. Zakłady hotelarskie, które przed wejściem w życie zarządzenia stosowały ceny ustalone indywidualnie, udzie-

lają cudzoziemcom z krajów socjalistycznych pierwszego obszaru płatniczego zniżek w wysokości 20% od cen normalnych.

3. W uspołecznionych pokojach gościnnych oraz w pokojach gościnnych rekomendowanych dla cudzoziemców, które są wynajmowane przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej, stosuje się dla cudzoziemców z krajów socjalistycznych pierwszego obszaru płatniczego zniżkę w wysokości 25% od cen normalnych.

§ 22.

1. Cenniki usług w poszczególnych zakładach hotelarskich ustalają dyrektorzy (kierownicy) tych zakładów,

2. Cenniki usług powinny określać konkretne ceny wynajmu poszczególnych pokoi, domków turystycznych oraz miejsc noclegowych, z podziałem na:

- 1) ceny normalne, usług świadczonych polskim biurom podróży oraz zniżkowe,
- 2) ceny w pełnym sezonie, sezonowe i poza sezonem (podstawowe) oraz okresy ich stosowania.

3. Konkretne ceny normalne i usług zleczanych przez polskie biura podróży podlegają zaokrągleniu do 10 zł, a ceny zniżkowe usług do 1 zł.

4. Cenniki usług w poszczególnych zakładach hotelarskich podlegają zatwierdzeniu przez jednostki nadrzędne nad tymi zakładami.

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 23.

Ileokroć w zarządzeniu użyto określenia „dyrektor (kierownik) zakładu hotelarskiego”, „jednostka nadrzędna”, lub „organ naczelny”, należy przez to rozumieć w odniesieniu do prywatnych zakładów hotelarskich — ich właścicieli.

§ 24.

Umowy hotelowe zawarte przed wejściem w życie zarządzenia są rozliczane według cen obowiązujących do dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 25.

Tracą moc:

- 1) zarządzenie nr 9 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 19 marca 1977 r. w sprawie cen usług hotelarskich (Dz. Urz. GKKFiT Nr 3, poz. 9),
- 2) zarządzenie nr 5 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 2 lutego 1976 r. w sprawie maksymalnych cen usług noclegowych świadczonych cudzoziemcom w pokojach gościnnych za pośrednictwem biur zakwaterowania.

§ 26.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1979 r.

Przewodniczący Komitetu: *wz. A. Trojnar*

Załączniki do zarządzenia nr 4 Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 29 marca 1979 r.
(poz. 1)

Załącznik nr 1

Tabela cen usług w hotelach i motelach kategorii cztery gwiazdki oraz w pensjonatach kategorii pierwszej

w złotych

Lp.	Pokój	Cena za dobę							
		normalna			usług zleconych przez polskie biura podróży			zniżkowa	
		pełny sezon	sezon	poza sezonem	pełny sezon	sezon	poza sezonem	sezonowa	podstawowa
1	Apartament (dwupokojowy) — 1-osobowy	2800	2560	2090	930	750	600	400	320
2	Apartament (dwupokojowy) — 2-osobowy	3000	2760	2250	1130	900	750	450	380
3	Apartament (trypokojowy)	3510	3240	2760	1500	1200	900	530	400
4	Pokój 1-osobowy z łazienką	1160	950	710	470	380	300	200	160
5	Pokój 1-osobowy bez łazienki	860	650	500	380	320	230	160	120
6	Pokój 2-osobowy z łazienką	1590	1290	900	750	630	480	300	250
7	Pokój 2-osobowy bez łazienki	1200	990	690	600	510	390	230	180
8	Pokój 3-osobowy z łazienką*)	610	500	350	300	260	200	120	100
9	Pokój 3-osobowy bez łazienki*)	460	380	270	240	200	150	90	70
10	Pokój 4-osobowy z łazienką*)	520	420	290	270	210	170	120	100
11	Pokój 4-osobowy bez łazienki*)	390	330	230	210	180	140	90	70

*) Cena miejsca w pokoju.

Załącznik nr 2

Tabela cen usług w hotelach i motelach kategorii trzy gwiazdki oraz pensjonatach kategorii drugiej

w złotych

Lp.	Pokój	Cena za dobę							
		normalna			usług zleconych przez polskie biura podróży			zniżkowa	
		pełny sezon	sezon	poza sezonem	pełny sezon	sezon	poza sezonem	sezonowa	podstawowa
1	Apartament (dwupokojowy) — 1-osobowy	2040	1810	1340	560	450	380	280	220
2	Apartament (dwupokojowy) — 2-osobowy	2280	2040	1590	720	660	540	300	240
3	Pokój 1-osobowy z łazienką	870	750	540	380	320	260	140	110
4	Pokój 1-osobowy bez łazienki	660	540	390	320	260	200	110	80
5	Pokój 2-osobowy z łazienką	1200	960	690	630	510	390	200	160
6	Pokój 2-osobowy bez łazienki	930	750	570	480	390	270	160	120
7	Pokój 3-osobowy z łazienką*)	460	370	280	260	210	150	80	60
8	Pokój 3-osobowy bez łazienki*)	370	300	230	200	150	110	60	45
9	Pokój 4-osobowy z łazienką*)	390	320	240	230	180	140	80	60
10	Pokój 4-osobowy bez łazienki*)	320	260	200	170	150	110	60	45
11	Pokój 5—8-osobowy*)	260	200	140	140	120	80	45	35
12	Pokój powyżej 8-osobowy*)	200	140	90	110	110	70	45	35

*) Cena miejsca w pokoju.

Załącznik nr 3

Tabela cen usług w hotelach i motelach kategorii dwie gwiazdki oraz pensjonatach kategorii trzeciej

w złotych

Lp.	Pokój	Cena za dobę							
		normalna			usług zleconych przez polskie biura podróży			zniżkowa	
		pełny sezon	sezon	poza sezonem	pełny sezon	sezon	poza sezonem	sezonowa	podstawowa
1	Apartament (dwupokojowy) — 1-osobowy	1600	1200	950	470	370	330	200	190
2	Apartament (dwupokojowy) — 2-osobowy	1800	1500	1200	550	510	450	250	200
3	Pokój 1-osobowy z łazienką	780	660	510	320	260	230	100	80
4	Pokój 1-osobowy bez łazienki	600	510	360	210	180	140	80	60
5	Pokój 2-osobowy z łazienką	1140	900	630	480	420	330	150	120
6	Pokój 2-osobowy bez łazienki	900	710	540	390	330	240	120	90
7	Pokój 3-osobowy z łazienką*)	440	340	270	180	150	120	60	50
8	Pokój 3-osobowy bez łazienki*)	360	290	220	150	120	90	50	40
9	Pokój 4-osobowy z łazienką*)	370	290	230	170	140	110	60	50
10	Pokój 4-osobowy bez łazienki*)	310	250	190	140	110	80	50	40
11	Pokój 5—8-osobowy bez łazienki*)	250	190	130	120	100	80	35	30
12	Pokój powyżej 8-osobowy bez łazienki*)	190	130	80	110	80	60	35	30

*) Cena miejsca w pokoju.

Załącznik nr 4

Tabela cen usług w hotelach i motelach kategorii jedna gwiazdka

w złotych

Lp.	Pokój	Cena za dobę							
		normalna			usług zleconych przez polskie biura podróży			zniżkowa	
		pełny sezon	sezon	poza sezonem	pełny sezon	sezon	poza sezonem	sezonowa	podstawowa
1	Pokój 1-osobowy z łazienką	720	570	420	290	230	200	90	70
2	Pokój 1-osobowy bez łazienki	540	420	300	200	170	120	70	50
3	Pokój 2-osobowy z łazienką	960	810	540	420	390	300	130	100
4	Pokój 2-osobowy bez łazienki	780	600	450	360	300	210	100	80
5	Pokój 3-osobowy z łazienką*)	370	310	210	170	140	110	50	40
6	Pokój 3-osobowy bez łazienki*)	300	230	180	140	110	80	40	34
7	Pokój 4-osobowy z łazienką*)	320	270	180	150	130	110	50	40
8	Pokój 4-osobowy bez łazienki*)	260	200	150	130	110	80	40	35
9	Pokój 5—8-osobowy bez łazienki*)	200	150	110	110	80	60	30	25
10	Pokój powyżej 8-osobowy bez łazienki*)	150	110	80	90	80	50	30	25

*) Cena miejsca w pokoju.

Załącznik nr 5

Tabela cen usług w domach wycieczkowych kategorii pierwszej

w złotych

Lp.	Pokój	Cena za dobę							
		normalna			usług zleczanych przez polskie biura podróży			zniżkowa	
		pełny sezon	sezon	poza sezonem	pełny sezon	sezon	poza sezonem	sezonowa	podstawowa
1	Pokój 1-osobowy z łazienką	870	750	540	380	320	260	144	110
2	Pokój 1-osobowy bez łazienki	660	540	390	320	260	200	110	80
3	Pokój 2-osobowy z łazienką	1200	960	690	630	510	390	200	160
4	Pokój 2-osobowy bez łazienki	930	750	570	480	390	270	160	120
5	Pokój 3-osobowy z łazienką*)	420	330	250	230	190	140	72	54
6	Pokój 3-osobowy bez łazienki*)	330	270	210	180	140	100	54	40
7	Pokój 4-osobowy z łazienką*)	350	280	220	210	170	120	72	54
8	Pokój 4-osobowy bez łazienki*)	280	230	180	160	140	100	54	40
9	Pokój 5—8-osobowy bez łazienki*)	230	180	120	120	110	80	40	32
10	Pokój powyżej 8-osobowy bez łazienki*)	170	120	80	100	100	70	40	32
11	Nocleg w pomieszczeniu zastępczym na materacu wraz z 2 kocami, dostarczonymi przez zakład hotelarski	60	50	30	—	—	—	20	20

*) Cena dotyczy miejsca w pokoju.

Załącznik nr 6

Tabela cen usług w domach wycieczkowych kategorii drugiej

w złotych

Lp.	Pokój	Cena za dobę							
		normalna			usług zleczanych przez polskie biura podróży			zniżkowa	
		pełny sezon	sezon	poza sezonem	pełny sezon	sezon	poza sezonem	sezonowa	podstawowa
1	Pokój 1-osobowy z łazienką	780	660	510	320	260	230	100	80
2	Pokój 1-osobowy bez łazienki	600	510	360	210	180	140	80	60
3	Pokój 2-osobowy z łazienką	1140	900	660	480	420	330	150	120
4	Pokój 2-osobowy bez łazienki	900	710	540	390	330	240	120	90
5	Pokój 3-osobowy z łazienką*)	390	320	230	190	150	120	57	48
6	Pokój 3-osobowy bez łazienki*)	310	250	200	140	120	90	48	38
7	Pokój 4-osobowy z łazienką*)	330	260	210	160	140	110	57	48
8	Pokój 4-osobowy bez łazienki*)	270	210	170	130	110	80	48	38
9	Pokój 5—8-osobowy bez łazienki*)	210	160	120	120	100	70	33	28
10	Pokój powyżej 8-osobowy bez łazienki*)	160	120	80	100	80	60	33	28
11	Nocleg w pomieszczeniu zastępczym na materacu wraz z 2 kocami, dostarczonymi przez zakład hotelarski	60	50	30	—	—	—	20	20

*) Cena miejsca w pokoju.

Załącznik nr 7

Tabela cen usług w domach wycieczkowych kategorii trzeciej

w złotych

Lp.	Pokój	Cena za dobę							
		normalna			usług zleczanych przez polskie biura podróży			zniżkowa	
		pełny sezon	sezon	poza sezonem	pełny sezon	sezon	poza sezonem	sezonowa	podstawowa
1	Pokój 1-osobowy z łazienką	720	570	420	290	230	200	90	70
2	Pokój 1-osobowy bez łazienki	540	420	300	200	170	120	70	50
3	Pokój 2-osobowy z łazienką	960	810	540	420	390	300	130	100
4	Pokój 2-osobowy bez łazienki	780	600	450	360	300	210	100	80
5	Pokój 3-osobowy z łazienką*)	370	310	210	170	150	120	50	40
6	Pokój 3-osobowy bez łazienki*)	300	230	170	140	120	90	40	35
7	Pokój 4-osobowy z łazienką*)	320	240	180	150	130	110	50	40
8	Pokój 4-osobowy bez łazienki*)	260	200	150	130	110	80	40	35
9	Pokój 5—8-osobowy bez łazienki*)	200	150	110	110	90	60	30	25
10	Pokój powyżej 8-osobowy bez łazienki*)	150	110	80	90	80	60	30	25
11	Nocleg w pomieszczeniu zastępczym na materacu wraz z 2 kocami, dostarczonymi przez zakład hotelarski	50	40	30	—	—	—	20	20

*) Cena miejsca w pokoju.

Załącznik nr 8

Tabela cen usług w schroniskach kategorii pierwszej

w złotych

Lp.	Pokój	Cena za dobę							
		normalna			usług zleczanych przez polskie biura podróży			zniżkowa	
		pełny sezon	sezon	poza sezonem	pełny sezon	sezon	poza sezonem	sezonowa	podstawowa
1	Pokój 1-osobowy z łazienką	870	750	540	380	320	260	140	110
2	Pokój 1-osobowy bez łazienki	660	540	390	320	260	200	110	80
3	Pokój 2-osobowy z łazienką	1200	960	690	630	510	390	200	160
4	Pokój 2-osobowy bez łazienki	930	750	570	480	390	270	160	120
5	Pokój 3-osobowy z łazienką*)	460	370	280	260	210	150	80	60
6	Pokój 3-osobowy bez łazienki*)	370	300	230	200	150	110	60	45
7	Pokój 4-osobowy z łazienką*)	390	310	240	230	180	140	80	60
8	Pokój 4-osobowy bez łazienki*)	310	260	200	170	150	110	60	45
9	Pokój 5—8-osobowy bez łazienki*)	260	200	140	140	120	80	45	35
10	Pokój powyżej 8-osobowy bez łazienki*)	200	140	90	110	110	80	45	35
11	Nocleg w pomieszczeniu zastępczym na materacu wraz z 2 kocami, dostarczonymi przez zakład hotelarski	60	50	30	—	—	—	20	20

*) Cena miejsca w pokoju.

Załącznik nr 9

Tabela cen usług w schroniskach kategorii drugiej

w złotych

Lp.	Pokój	Cena za dobę							
		normalna			usług zleczanych przez polskie biura podróży			zniżkowa	
		pełny sezon	sezon	poza sezonem	pełny sezon	sezon	poza sezonem	sezonowa	podstawowa
1	Pokój 1-osobowy z łazienką	780	660	510	320	260	230	100	80
2	Pokój 1-osobowy bez łazienki	600	510	360	210	180	140	80	60
3	Pokój 2-osobowy z łazienką	1140	960	660	480	420	330	150	120
4	Pokój 2-osobowy bez łazienki	900	720	540	390	330	240	120	90
5	Pokój 3-osobowy z łazienką*)	440	330	270	180	150	120	60	50
6	Pokój 3-osobowy bez łazienki*)	360	290	220	140	120	90	50	40
7	Pokój 4-osobowy z łazienką*)	370	290	230	170	140	110	60	50
8	Pokój 4-osobowy bez łazienki*)	300	250	190	140	110	80	50	40
9	Pokój 5—8-osobowy bez łazienki*)	250	190	130	120	100	80	35	30
10	Pokój powyżej 8-osobowy bez łazienki*)	190	130	80	110	80	60	35	30
11	Nocleg w pomieszczeniu zastępczym na materacu wraz z 2 kocami, dostarczonymi przez zakład hotelarski	60	50	30	—	—	—	20	20

*) Cena miejsca w pokoju.

Załącznik nr 10

Tabela cen usług w schroniskach kategorii trzeciej

w złotych

Lp.	Pokój	Cena za dobę							
		normalna			usług zleczanych przez polskie biura podróży			zniżkowa	
		pełny sezon	sezon	poza sezonem	pełny sezon	sezon	poza sezonem	sezonowa	podstawowa
1	Pokój 1-osobowy z łazienką	720	570	420	290	230	200	90	70
2	Pokój 1-osobowy bez łazienki	540	420	300	200	170	120	70	50
3	Pokój 2-osobowy z łazienką	960	810	540	420	390	300	130	100
4	Pokój 2-osobowy bez łazienki	780	600	450	360	300	210	100	80
5	Pokój 3-osobowy z łazienką*)	370	310	210	170	140	110	50	40
6	Pokój 3-osobowy bez łazienki*)	300	230	170	140	110	80	40	35
7	Pokój 4-osobowy z łazienką*)	310	260	180	150	130	110	50	40
8	Pokój 4-osobowy bez łazienki*)	260	200	150	130	110	80	40	35
9	Pokój 5—8-osobowy bez łazienki*)	200	150	110	110	80	60	30	25
10	Pokój powyżej 8-osobowy bez łazienki*)	150	110	80	90	80	50	30	25
11	Nocleg w pomieszczeniu zastępczym na materacu wraz z 2 kocami, dostarczonymi przez zakład hotelarski	50	40	30	—	—	—	20	20

*) Cena miejsca w pokoju.

Załącznik nr 11

Tabela cen usług hotelarskich w domkach turystycznych

w złotych

Lp.	Rodzaj usługi	Cena za dobę					
		Kategoria zakładu hotelarskiego, campingu lub zespołu domków turystycznych					
		Normalna			Zniżkowa		
		I	II	III	I	II	III
1	Domek 1-pokojowy — 2-osobowy						
	Kategoria I	300	270	240	100	90	80
	Kategoria II	270	240	210	90	80	70
	Kategoria III	240	210	180	80	70	60
2	Domek 2-pokojowy — 2-osobowy						
	Kategoria I	480	450	420	160	150	140
	Kategoria II	450	420	390	150	140	130
	Kategoria III	420	390	360	140	130	120
3	Miejsce w pokoju 3—4-osobowym						
	Kategoria I	120	110	90	40	35	30
	Kategoria II	110	90	80	35	30	25
	Kategoria III	90	80	60	30	25	20

U w a g i:

- Ceny usług świadczonych w wielopokojowych domkach turystycznych określa się według zasad dotyczących jednopokojowych domków 2-osobowych oraz 3—4-osobowych.
- Cenę pokoju 1-osobowego ustala się według zasad dotyczących 1-pokojowego domku 2-osobowego, zmniejszoną o 50%.
- Ceny normalne podlegają obniżeniu o 25%, jeżeli usługi są świadczone polskim biurom podróży.
- Ceny usług hotelarskich w domkach turystycznych podlegają obniżeniu w razie pogorszenia warunków mieszkalnych z tytułu:
  - braku oświetlenia elektrycznego w pokojach,
  - braku bieżącej wody w domku,
  - złego stanu technicznego domku,
  - określonych braków w wyposażeniu wnętrza domku.
- W wypadkach, o których mowa w ust. 4, cena podlega stosownemu obniżeniu w granicach do 40%, nie mniej jednak niż o 10% za każdą niedogodność.
- Ceny usług podlegają podwyższeniu o 10% za każde urządzenie sanitarne z bieżącą zimną wodą, zainstalowane w domku lub pokoju, a dodatkowo o 5% za każde urządzenie posiadające ciepłą wodę.
- W sprawach nie uregulowanych niniejszym załącznikiem stosuje się ogólne zasady ustalania cen usług określone zarządzeniem.

Załącznik nr 12

Tabela cen normalnych i usług zleczanych przez polskie biura podróży w uspołecznionych pokojach gościnnych oraz pokojach gościnnych rekomendowanych dla cudzoziemców, które są wynajmowane przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej

w złotych

Kategoria	Rodzaj usługi	Cena za dobę					
		normalna			usług zleczanych przez polskie biura podróży		
		pełny sezon	sezon	poza sezonem	pełny sezon	sezon	poza sezonem
I	Pokój 1-osobowy	420	360	270	270	230	170
	Pokój 2-osobowy	600	540	390	420	360	240
	Pokój 3-osobowy	750	630	480	600	510	360
II	Pokój 1-osobowy	330	270	180	180	150	120
	Łóżko w pokoju 2-osobowym	270	210	150	150	130	90
	Łóżko w pokoju wieloosobowym	210	150	120	130	90	80
III	Pokój 1-osobowy	210	180	120	140	120	90
	Łóżko w pokoju 2-osobowym	180	150	110	120	110	80
	Łóżko w pokoju wieloosobowym	150	110	80	100	80	70
IV	Pokój 1-osobowy	150	120	90	90	90	70
	Łóżko w pokoju 2-osobowym	140	110	80	90	70	60
	Łóżko w pokoju wieloosobowym	110	80	60	70	60	50

U w a g i:

1. Biuro zakwaterowania rozlicza się z tytułu wynajmu pokoi gościnnych rekomendowanych dla cudzoziemców, które są wynajmowane przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej, stosując zasadę:
- 1) w pełnym sezonie 120% maksymalnej ceny zniżkowej wynajmu pokoju gościnnego bez zwyżek,
  - 2) w sezonie 110% maksymalnej ceny zniżkowej wynajmu pokoju gościnnego bez zwyżek,
  - 3) po sezonie 100% maksymalnej ceny zniżkowej wynajmu pokoju gościnnego bez zwyżek.
2. W sprawach nie uregulowanych niniejszym załącznikiem stosuje się ogólne zasady ustalania cen usług określone zarządzeniem.

Załącznik nr 13

Okresy stosowania pełnego sezonu, sezonu i okresu poza sezonem w przyjazdowej turystyce zagranicznej

Lp.	Miejscowość	Pełny sezon	Sezon	Poza sezonem
1	Warszawa	—	cały rok	—
2	Kraków	—	cały rok	1.11—15.04 (tylko dla turystyki zorganizowanej)
3	Katowice Sosnowiec	—	cały rok	—
4	Wrocław Szczecin	—	cały rok	1.11—15.04 (tylko dla turystyki zorganizowanej)
5	Łódź	—	cały rok	1.07—31.08 (tylko dla turystyki zorganizowanej)
6	Gdańsk Gdynia Sopot	1.07—31.08	1.09—30.06	1.11—15.04 (tylko dla turystyki zorganizowanej)
7	Poznań	1.06—30.06	1.04—31.05 1.07—30.11	1.12—31.03
8	Miejscowości górskie	20.12— 6.01*) 15.02—31.03*) 1.06—30.09*)	7.01—14.02 1.04—31.05	1.10—19.12
9	Miejscowości nadmorskie	1.07—31.08	1.06—30.06 1.09—30.09	1.10—31.05
10	Częstochowa	—	1.04—31.10	1.11— 31.03
11	Pozostałe miejscowości	—	1.06—30.09	1.10—31.05

*) Ceny określone w rubryce „Pełny sezon” mogą być stosowane w wymienionych okresach tylko w miejscowościach: Bukowina, Cieplice, Duszniki-Zdrój, Iwonicz Zdrój, Karpacz, Krynica Zdrój, Kudowa Zdrój, Łądek Zdrój, Międzygórze, Muszyna Zdrój, Polanica Zdrój, Szczawnica-Krościenko, Szczawnica Zdrój, Szczyrk, Szklarska Poręba, Świeradów-Zdrój, Ustroń, Ustrzyki-Dolne, Wisła i Zakopane.

PISMO OKÓLNE Nr 2

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 3 marca 1979 r.

w sprawie zakazu udzielania zezwoleń dla pracowników na podejmowanie dodatkowego zatrudnienia.

Na podstawie części IV działu D ust. 20 pkt 3 uchwały nr 172 Rady Ministrów z dnia 27 listopada 1978 r. o Narodowym Planie Społeczno-Gospodarczym na 1979 r., § 3 zarządzenia nr 81 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 października 1973 r. w sprawie zatrudnienia pracowników w dodatkowych miejscach pracy oraz warunków zawierania z pracownikami umów zleceń i umów o dzieło, oraz w związku z wytycznymi Ministra Pracy, Plac i Spraw Socjalnych nr Z.VI.015-10/79 z dnia 30 stycznia 1979 r. dotyczącymi zakazu udzielania zezwoleń dla pracowników na podejmowanie dodatkowego zatrudnienia — ustala się, co następuje:

1. W związku z zatrudnianiem pracowników w dodatkowych miejscach pracy na podstawie umowy o pracę, zakłady pracy powinny ściśle przestrzegać:

- 1) przepisów zarządzenia nr 81 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 października 1973 r. w sprawie zatrudniania pracowników w dodatkowych miejscach pracy oraz warunków zawierania z pracownikami umów zleceń i umów o dzieło,
- 2) ustaleń pisma okólnego nr 3 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 22 marca 1974 r. w sprawie zatrudniania pracowników w dodatkowych miejscach pracy oraz zawierania z pracownikami umów zlecenia i umów o dzieło (Dz. Urz. GKKFiT Nr 4, poz. 19),
- 3) zasad określonych w ust. 2—12 niniejszego pisma okólnego.

2. Zatrudnienie w dodatkowym miejscu pracy może mieć miejsce jedynie w drodze wyjątku, a w szczególności w razie braku w danej miejscowości nie zatrudnionych kandydatów do wykonywania danej pracy lub w razie celowości zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy (np. naprawa bądź konserwacja sprzętu i urządzeń).

3. Zakład pracy zatrudniający pracownika na podstawie umowy o pracę, dla którego praca w tym zakładzie stanowi dodatkowe zatrudnienie, lub zamierzający zatrudnić takiego pracownika — powinien wnikliwie i wszechstronnie przeanalizować możliwość zastąpienia dodatkowego zatrudnienia pracą aktualnie zatrudnionych pracowników, wykonywaną w ramach ich normalnych obowiązków.

4. Zakład pracy, który zamierza zatrudnić pracownika, dla którego praca w tym zakładzie będzie dodatkowym zatrudnieniem, powinien:

- 1) przedłożyć macierzystemu zakładowi pracy pracownika szczegółowe uzasadnienie potrzeby i celowości jego zatrudnienia,
- 2) uzyskać od pracownika zgodę macierzystego zakładu pracy na dodatkowe zatrudnienie tego pracownika.

5. Macierzysty zakład pracy może udzielić zezwolenia na dodatkowe zatrudnienie tylko w wyjątkowym wypadku, jeżeli:

- 1) uzasadnienie zakładu pracy do udzielenia pracownikowi zgody na wykonywanie dodatkowej pracy jest w pełni umotywowane,
- 2) dodatkowe zatrudnienie nie koliduje z czasem pracy pracownika w macierzystym zakładzie pracy i nie spowoduje zmniejszenia jego wydajności pracy.

6. W razie stwierdzenia przez macierzysty zakład pracy, że dodatkowe zatrudnienie powoduje niewywiązywanie się pracownika z jego obowiązków, zakład ten powinien cofnąć wydane zezwolenie oraz poinformować o tym zakład pracy dodatkowo zatrudniającego pracownika.

7. Zakład pracy dodatkowo zatrudniającego pracownika powinien rozwiązać z nim umowę o pracę w trybie ustalonym przepisami prawa, jeżeli:

- 1) stwierdzi, że zatrudnienie pracownika jest nieuzasadnione,
- 2) zostanie poinformowany, że pracownik nie wywiązuje się z obowiązków w macierzystym zakładzie pracy.

8. Jeżeli wolne miejsce pracy, które ma być obsadzone przez pracownika zatrudnionego dodatkowo, podlega pośrednictwu pracy — zakład pracy zgłasza to miejsce wraz z zezwoleniem macierzystego zakładu pracy do wydziału zatrudnienia i spraw socjalnych urzędu terenowego organu administracji państwowej.

9. Wydział zatrudnienia i spraw socjalnych urzędu terenowego organu administracji państwowej może wyrazić zgodę na zatrudnienie pracownika w dodatkowym miejscu pracy, jeżeli:

- 1) macierzysty zakład pracy wydał zezwolenie na dodatkowe zatrudnienie pracownika,
- 2) dodatkowe zatrudnienie jest konieczne dla wykonywania zadań zainteresowanego zakładu pracy,
- 3) spośród osób poszukujących pracy brak jest kandydatów na zgłoszone miejsce pracy.

10. Zakład pracy, który uzyskał zgodę, o której mowa w ust. 9, powinien:

- 1) zawrzeć z pracownikiem umowę o pracę na czas określony w zezwoleniu wydanym przez macierzysty zakład pracy, z tym że przy zawieraniu umowy o pracę na czas dłuższy niż 6 miesięcy należy w umowie przewidzieć dopuszczalność jej rozwiązania za dwutygodniowym wypowiedzeniem;

2) wpisać do rejestru pracowników przyjętych do pracy z zaznaczeniem w rubryce „uwagi”, że pracownik jest zatrudniony w dodatkowym miejscu pracy.

11. W związku z zatrudnianiem pracowników w dodatkowych miejscach pracy na podstawie umowy o pracę, których zatrudnienie jest normowane szczególnymi przepisami, a nie określonego w ust. 1 zarządzenia nr 81 Prezesa Rady Ministrów — zaleca się zakładom pracy wnikliwe rozważenie zasadności takiego zatrudnienia w odnie-

sieniu do osób zarówno już zatrudnionych, jak i tych, których zatrudnienie ma nastąpić w przyszłości.

12. Za pracowników zajmujących stanowisko kierownice, o których mowa w § 3 wymienionego zarządzenia nr 81 Prezesa Rady Ministrów, uważa się — poza dyrektorami i zastępcami dyrektorów uspołecznionych zakładów pracy — głównych księgowych i ich zastępców oraz kierowników komórek organizacyjnych wyodrębnionych w strukturze organizacyjnej zakładu pracy.

Przewodniczący Komitetu: *T. Andrzejewska*

KOMUNIKAT

DYREKTORA GABINETU PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 15 maja 1979 r.

w sprawie społeczno-wychowawczych funkcji turystyki i wypoczynku.

Gabinet Przewodniczącego informuje, iż Przewodniczący Głównego Komitetu Turystyki ustalił wytyczne w sprawie realizacji społeczno-wychowawczych funkcji turystyki i wypoczynku w latach 1979—80. Wytyczne ustalają, co następuje:

I. Uchwały VI i VII Zjazdu a także posiedzeń plenarnych KC PZPR wytyczyły kierunki rozwoju Polski socjalistycznej, ustaliły także podstawy szeroko rozumianej działalności ideowo-wychowawczej służącej tworzeniu rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego w naszym kraju. W strategii partii i państwa ważne miejsce zajmuje turystyka.

W okresie 35 lat PRL, turystyka stała się powszechną potrzebą i koniecznością społeczną i w miarę rozwoju kraju nabiera rangi ważnego czynnika kształtującego oblicze nowoczesnego, socjalistycznego państwa i narodu, warunkującego w znacznym stopniu racjonalną odnowę i rozwój sił psychofizycznych oraz zdrowie społeczeństwa.

Ruch turystyczny w Polsce jest tradycyjnie zaangażowany społecznie i politycznie, nierozzerwalnie związany z rewolucyjnymi tradycjami narodu i socjalistycznym budownictwem oraz z walką o zwycięstwo postępowych idei i pokoju na świecie.

II. W okresie 35 lat PRL w pełni potwierdziła się teza o wiodącej dla turystyki w Polsce Ludowej funkcji społeczno-wychowawczej.

Ruch turystyczny, będąc formą ruchliwości społecznej, zaspokaja potrzeby człowieka w zakresie kontaktów międzyludzkich, kontaktów ze środowiskiem naturalnym, doświadczeniem historycznym i współczesnym oraz kulturą. Służy więc rozwojowi intelektualnemu i psychicznemu człowieka, sprzyja kształtowaniu socjalistycznych postaw obywatelskich.

Społeczno-wychowawcza funkcja turystyki jest realizowana przez program. Należy więc te funkcje stale umac-

niać i rozwijać zarówno programując indywidualne i zespołowe formy uprawiania turystyki, kształcenie i doskonalenie kadr zawodowych, nieetatowych i społecznych, jak również realizując turystyczne zagospodarowanie przestrzenne, inwestycje oraz zasady racjonalnej eksploatacji obiektów i urządzeń.

III. Turystyka jest predysponowana do realizacji zadań ideowo-wychowawczych stawianych przez Partię i Państwo przede wszystkim w zakresie:

- kształtowania postaw patriotycznych i internacjonalistycznych oraz charakterów,
- aktywizacji kulturalnej społeczeństwa i rozwoju socjalistycznego modelu cywilizacyjnego,
- umacniania jedności moralno-politycznej społeczeństwa,
- doskonalenia stosunków międzyludzkich i demokracji socjalistycznej,
- upowszechniania racjonalnej gospodarki.

Wymienione powyżej zadania stanowią istotę pracy programowej we wszystkich ogniwach organizacyjnych turystyki, stowarzyszeń społecznych, przedsiębiorstw, biur podróży i instytucji.

Zarówno wewnętrzne jak i międzynarodowe uwarunkowania socjalistycznego rozwoju kraju stawiają generalne zadanie podniesienia efektywności pracy we wszystkich dziedzinach i na wszystkich płaszczyznach działalności państwowej i społecznej.

Służyć temu powinno szerokie uwzględnienie takich elementów programowych jak:

- ukazywanie dorobku budownictwa socjalistycznego, wzrostu poziomu cywilizacyjnego społeczeństwa i pozycji Polski w świecie;

- zwiedzanie zakładów pracy,
- poznawanie miejsc pamięci narodowej,
- zaznajamianie z ochroną i kształtowaniem środowiska naturalnego,
- poznawanie dorobku kultury polskiej,
- upowszechnianie rekreacji fizycznej, w tym zwłaszcza turystyki kwalifikowanej,
- podejmowanie i wykonywanie prac społecznych mających na celu poprawę funkcjonalności istniejących obiektów turystycznych i urządzeń,
- aktywizacja uczestnictwa w turystyce osób i środowisk dotychczas niedostatecznie korzystających z tej formy wypoczynku,
- zapewnianie coraz większego wyboru zróżnicowanych usług z zagwarantowaniem standardów podstawowych, służących zaspokajaniu potrzeb wszystkich grup społecznych, zwłaszcza najliczniejszych,
- kształtowanie godnych postaw obywatelskich we wszystkich warunkach i okolicznościach, także w zetknięciu z obywatelami innych państw,
- rozwijanie umiejętności uczestnictwa w turystyce zmotoryzowanej i campingowej.

Obok popularnych już imprez, którym trzeba zapewnić programy wyższej jakości, należy rozwinąć oferty programowe nowych rodzajów turystyki, zwłaszcza mającej miejsce poza urlopami w dni wolne od pracy, turystyki rodzinnej oraz związanej z postępem motoryzacyjnym.

Programy turystyczne dla gości zagranicznych powinny zapewnić krzewienie prawdy o PRL jej dorobku społeczno-gospodarczym oraz o wkładzie naszego kraju w umacnianie odprężenia i pokojowej współpracy między narodami.

Szczególnie istotne znaczenie dla realizacji zadań ideowo-wychowawczych turystyki, ma rozwijanie kontaktów turystycznych z krajami wspólnoty socjalistycznej. Służą one bowiem pogłębianiu przyjaźni i więzi ideowej oraz wzajemnemu zrozumieniu i zbliżeniu narodów bratnich krajów.

Jakość świadczonych usług komunikacyjnych, noclegowych, gastronomicznych i innych oraz efektywność działania gospodarczego pozostają w ścisłej korelacji z funkcją społeczno-wychowawczą. Gwarantowana jakość świadczeń musi iść w parze z rozwojem ilościowym usług, zwłaszcza w rozmiarach wyznaczonych planem; w tym na 1979 r., ustalonym wzrostem sprzedaży usług ogółem o 8,7% a usług dla ludności o 15,5%.

Elementem obniżającym skutki wychowawcze w turystyce są zjawiska negatywne jak nadużywanie alkoholu, nadmierną hałaśliwość, zanieczyszczanie terenów wypoczynkowych, przenoszenie ujemnych wzorców postępowania, brak troski o wspólne dobro, a w odniesieniu do turystyki zagranicznej wypadki nielegalnego handlu, naruszania dobrych obyczajów i obowiązujących norm prawnych. Zjawiska te trzeba konsekwentnie eliminować z turystyki przy poparciu opinii społecznej.

IV. Efekty pracy społeczno-wychowawczej w turystyce zależą w znacznej mierze od poziomu kadry zawodowej, nieetatowej i społecznej organizującej i obsługującej ruch turystyczny.

Szczególnie ważna rola przypada organizatorom imprez turystycznych oraz przewodnikom i pilotom, gospodarzom obiektów i urządzeń, a także informatorom turystycznym. Należy upowszechnić doświadczenia przodujących pracowników i zespołów ludzkich, a także odpowiednio ich wyróżniać.

Do ich obowiązków należy tworzenie i realizacja programów o należytych poziomie ideowym, przeciwdziałanie negatywnym zjawiskom oraz tworzenie właściwego klimatu dla pełnej realizacji funkcji wychowawczych turystyki.

Pilnym zadaniem staje się zapewnienie odpowiedniej opieki nad młodzieżą uczestniczącą w ruchu turystycznym oraz przystępującą do pracy w turystyce, zwłaszcza adaptacji zawodowej absolwentów szkolnictwa branżowego. Znacznie należy zwiększyć zasięg doskonalenia kwalifikacji i umiejętności kadr turystycznych, przede wszystkim w zakresie stosunków międzyludzkich oraz opanowania języków obcych, a także socjalistycznego współzawodnictwa pracy.

Kierownictwa wszystkich placówek turystycznych powinny zapewnić pracującym w obsłudze ruchu turystycznego odpowiednie warunki socjalne.

V. Szczególna rola w realizacji społeczno-wychowawczych funkcji turystyki przypada publikacjom turystycznym.

Stanowią one źródło informacji zarówno dla turystów jak i dla obsługi ruchu turystycznego. Są także elementem utrwalania wiedzy, przeżyć emocjonalnych i umiejętności zdobytych w trakcie uprawiania turystyki. Należy więc dbać o wysoki poziom merytoryczny i formalny publikacji, a zarazem o dostępność dla zainteresowanych.

Publikacje wraz z informacją turystyczną powinny odegrać znaczącą rolę w kształtowaniu kultury uprawiania turystyki oraz poziomu obsługi ruchu turystycznego, w sterowaniu ruchem turystycznym i w realizacji treści programowych turystyki.

Funkcjonowanie systemu turystycznej informacji ma zasadnicze znaczenia dla rozwiązywania problemów programowych zwłaszcza w odniesieniu do turystyki indywidualnej.

Rolę czynnika utrwalającego efekty pracy wychowawczej w turystyce między innymi pełni pamiętka. Toteż zapotrzebowania rynku na estetyczną, tanią, o trwałych wartościach pamiętkę jest również ważnym elementem realizacji programu.

Oddziaływanie na aktywizację turystyczną społeczeństwa wymaga wszechstronnego zaangażowania środków masowego przekazu.

VI. Ważnym zadaniem społeczno-wychowawczym, stawianym przed turystyką, jest należyta aktywizacja społeczno-gospodarcza mieszkańców regionów recepcyjnych. Chodzi o rozszerzenie udziału społeczeństwa w zagospodarowaniu turystycznym oraz w przygotowaniu regionów

do przyjęcia gości na odpowiednim poziomie. Należy zwłaszcza zapewnić możliwie wysoki stan sanitarny miejscowości, obiektów turystycznych, kwater udostępnianych gościom.

Aktywizacji społecznej służy działalność organizacji turystycznych, zarówno w zakresie inicjowania udziału społeczeństwa w ruchu turystycznym jak i obsłudze tego ruchu. Działalność tych organizacji należy uznać za formę pogłębiania demokracji socjalistycznej i tworzyć im warunki coraz lepszego wypełniania zadań społeczno-wychowawczych, wynikających z programu ich działania i samej istoty ich funkcjonowania.

Należy dążyć konsekwentnie do podniesienia rangi społecznej pracy w turystyce. Dzień Turystyki — należy wykorzystać do prezentacji i wyróżniania zasłużonych w rozwoju polskiej turystyki w mijającym 35-leciu, do rozwoju różnych inicjatyw, mających na celu zainteresowanie turystyką jak najszerszych kręgów społecznych.

Zasięg wychowawczego oddziaływania turystyki wiąże się z aktywizacją środowisk biernych turystycznie oraz z pracą wychowawczą wśród młodzieży. Ważną rolę odgrywają w tej dziedzinie Związki Zawodowe, organizacje młodzieżowe zrzeszone w Federacji Socjalistycznej Związków Młodzieży Polskiej, PTTK, PTSM, LZS, PZMot, ZS „Start”. Należy wzmocnić oddziaływanie na aktywizację turystyczną ludności wiejskiej, oraz rencistów i emerytów, a także innych grup społecznych dotychczas w niewielkim stopniu uczestniczących w zorganizowanym ruchu turystycznym.

VII. Realizacja zadań społeczno-wychowawczych uwarunkowana jest współdziałaniem organizatorów turystyki z innymi resortami, instytucjami i organizacjami społecznymi. Są problemy wspólne, rozstrzygane zarówno w skali całego kraju jak i w poszczególnych województwach. Na organizatorach turystyki spoczywa obowiązek koordynacji wysiłków.

Szczególne role przypada współdziałaniu z placówkami Ministerstwa Oświaty i Wychowania, Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

Resorty te, mając w swej pieczy sprawy wychowania młodego pokolenia, mogą w sposób istotny przyczynić się do właściwej realizacji funkcji społeczno-wychowawczych turystyki w środowisku młodzieżowym a także do przygotowania dla turystyki kadr, gwarantujących wysoki poziom pracy w tej dziedzinie.

Współpraca z placówkami resortu zdrowia i opieki społecznej oraz Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu jest niezbędnym elementem realizacji programu regeneracji sił fizycznych i utrzymania poziomu zdrowia społeczeństwa.

Resorty Komunikacji, Handlu Wewnętrznego i Usług oraz inne resorty gospodarcze, obok świadczenia szeregu usług i produkcji trwałych dóbr dla turystyki, uczestniczą w realizacji programu ideowo-wychowawczego także poprzez udostępnianie turystom obiektów będących świadectwem dorobku Polski Ludowej.

Istotnym elementem, ograniczającym szkodliwe wychowawczo zjawiska, jest współdziałanie z resortami Sprawied-

liwości, Spraw Wewnętrznych oraz Prokuraturą Generalną i Głównym Urzędem Celnym.

Wszystkie resorty oraz organizacje społeczne mogą przyczynić się do realizacji treści programowych turystyki na należytych poziomach.

Ideowo-wychowawcze funkcje turystyki wymagają stałego doskonalenia również przez uwzględnianie wyników badań naukowych. Placówki naukowe powinny więc uwzględniać problematykę społeczną turystyki w większym niż dotychczas stopniu, przyczynić się do szybkiego rozwiązywania ważnych problemów oraz do bardziej efektywnego kształtowania poprzez turystykę socjalistycznych postaw obywatelskich.

VIII. Na lata 1979—80 przypada 35-lecie powstania Polski Ludowej, co przesądza o głównych kierunkach działania ideowo-wychowawczego w turystyce.

W roku tym wszystkie ogniwa winny — m.in. — zwrócić uwagę na imprezy związane z 35-leciem PRL. Wzbogacą one ideowo-wychowawcze treści turystyki, umożliwiając nacoczne zaznajomienie z dorobkiem naszej socjalistycznej Ojczyzny.

Najważniejszymi imprezami turystycznymi związanymi z 35-leciem PRL są:

— centralny międzynarodowy rajd turystyczny „Szlakami Lenina”,

— Polska Naszych Dni — „Człowiek naszych dni” — prowadzona od 1977 r. kampania PTTK, która zostanie zakończona w 1980 roku II Kongresem Turystyki,

— Chełm—Lublin „Złot różnieśników Polski Ludowej” i marsze wytrzymałościowe,

— centralne obchody Dnia Turystyki w Łodzi,

— ogólnopolski Złot PTSM „35 lat PRL uwienieniem postępowych tradycji narodu polskiego”,

— wycieczki szlakami 35-lecia PRL,

— imprezy upamiętniające 40-lecie wybuchu II wojny światowej.

ONZ ogłosił 1979 rok Międzynarodowym Rokiem Dziecka. Należy go wykorzystać do podniesienia pracy programowej i rozszerzenia działalności organizacyjnej w turystyce młodzieżowej. Organizatorzy turystyki we współdziałaniu z organizacjami młodzieżowymi przeprowadzą odpowiednie imprezy turystyczne dla dzieci i młodzieży.

Czyny społeczne wykonywane przez młodzież i dorosłych powinny mieć na celu podnoszenie estetyki i walorów użytkowych obiektów i urządzeń turystycznych, a także zagospodarowanie szlaków turystycznych, aktywizacje społeczno-gospodarczą regionów recepcyjnych, w tym poprawę kultury obsługi turysty i stanu sanitarnego.

Jednostki świadczące usługi turystyczne zadbają o wysoki poziom i gwarancję usług i w ten sposób przyczynią się do pełnej realizacji programu ideowo-wychowawczego turystyki.

Dyrektor Gabinetu: *wz. Z. Bałkowski*

WARUNKI PRENUMERATY

Oplata za roczną prenumeratę Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Turystyki wynosi zł 30,—.

Prenumeratę przyjmują oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch” i urzędy pocztowe. Jednostki gospodarki społecznej, instytucje, organizacje i wszelkiego rodzaju zakłady pracy zamawiają prenumeratę w miejscowych oddziałach

RSW „Prasa-Książka-Ruch”, zaś w miejscowościach w których nie ma oddziałów — w urzędach pocztowych.

Czytelnicy indywidualni opłacają prenumeratę wyłącznie w urzędach pocztowych i u doręczycieli.

Przedpłaty na prenumeratę są przyjmowane w terminie do 25 listopada na rok następny.

Przedpłaty na prenumeratę na rok 1979 przyjmowane będą wyjątkowo w terminie do 10 marca 1979 r.

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę przyjmuje RSW „Prasa-Książka-Ruch”, Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa, numer konta PKO 1531-71, w terminie obowiązującym dla prenumeraty krajowej.

Prenumerata zagraniczna jest droższa od krajowej dla zleceniodawców indywidualnych o 50%, a dla instytucji i zakładów pracy o 100%.

Sprzedaż archiwalnych numerów Dziennika, po uprzednim pisemnym zamówieniu prowadzi RSW „Prasa-Książka-Ruch”,

Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa.

Redakcja: Główny Komitet Turystyki — Gabinet Przewodniczącego.

Administracja: Główny Komitet Turystyki — Biuro Administracyjno-Gospodarcze, 00-581 Warszawa, ul. Litewska 2/4 — skrytka pocztowa 992.

Cena zł 3,—